

[Aksel Larsen.]

om, at selv om ikke hele Huset lejes ud, faar man alligevel de udlagte Penge igen i Løbet af et uhyre kort Aaremaal og sikres en bestemt gennemsnitlig aarlig Mindsteindtægt. Det er den væsentlige Aarsag til, at Byggefagene er saa godt beskæftigede. Det skyldes ikke Regeringens Politik, det er en simpel Følge af den økonomiske Krise.

Medens vi er ved Beskæftigelsen, er det nødvendigt at nævne et Omraade, som Regeringens Ordfører og den socialdemokratiske Presse forbigaar i Tavshed, hvor man ikke fra den Side berømmer sig af, at der er skaffet mere Beskæftigelse, men beskedent tier stille. Det er Hærens og Orlogsværftets Værksteder, hvor man udvider, bl. a. for at kunne bygge nye Torpedoflyvere, Bombardementsmaskiner, Kanoner o. s. v. Det er et af Udtrykkene for Regeringens praktiske Politik som det muliges Kunst, at Beskæftigelsen stiger i Statens Krigsindustri herhjemme, og det maa naturligvis ogsaa noteres, naar man vil gøre Facit af Regeringens politiske Virksomhed op. I den Henseende adskiller den sig naturligvis ikke fra en hvilken som helst anden kapitalistisk Regering i Verden. De bestræber sig alle for i videst muligt Omfang at forbedre Landets Rustninger, samtidig med at de taler smukke Ord, vedtager højtidelige Resolutioner og udsender alenlange Budskaber om Nødvendigheden af Fred og Afrustning. (Afbrydelse: Hvordan er det med Sovjet?).

Der bliver spurgt, hvordan det er med Sovjet. Nu vil jeg i Almindelighed henstille til de ærede Medlemmer af Socialdemokratiet, der ønsker at afbryde, at de gør det saa højt, at det høres herop, for der skal ikke noget synderligt Mod til at afbryde, saa man selv hører det. Jeg vil gøre den ærede Afbryder opmærksom paa, at jeg talte om de kapitalistiske Lande, men det er naturligvis udelukket for en socialdemokratisk Leder at begribe, at der er Forskel paa et Land, hvor der arbejdes efter kapitalistiske Principper, og et Land, hvor der arbejdes efter socialistiske Principper. Det er der ikke noget at gøre ved, det er en særlig Form for Tungnemhed, og det vilde sikkert være for groft at spille Tingets Tid paa at holde Skole om disse Spørgsmaal, saa meget mere som det naturligvis i denne Sal er spildte Ord paa Ballelars.

Men hvilke Perspektiver er der saa for Arbejderne her i Landet, nu da Beskæftigelsen altsaa stiger, om end kun lidt, nu da Regeringen sender Rigsdagen hjem, nu da den bryster sig over sine kolossale Resultater og de mange Love, der er ved-

taget? Perspektiverne er de slettest mulige. Lønningerne er fastlagt, ordnet ved Lov, og til Efteraaret skal der vedtages en ny Lov om, hvorledes Overenskomster skal sluttes i Fremtiden, saa Arbejderne selv ikke skal have noget med det at gøre. Paa en Række Omraader er der truffet Foranstaltninger, som tilsigter at faa Priserne til kunstigt at gaa i Vejret. Gennem Love om Oprettelse af Krisefond og Optagelse af Statslaan har man sikret sig, at man, naar som helst det anses for bekvemt, for Alvor kan sætte Inflationen i Gang og dermed gennemføre en ny horribel Prisstigning og Sænkning af Lønningers, Understøttelsers og sociale Ydelsers Værdi. De arbejdsløse er skaaret ned eller har fuldstændig mistet deres Understøttelse. Udsigterne med Hensyn til, hvad der venter dem til Efteraaret, naar dels Socialreformen, dels Fortsættelseskasserne skal træde i Kraft, er usikre, men der er i hvert Fald en Ting, der ikke er usikker: at Sommeren vil bringe artige Ovraskelser fra Arbejdsløshedskassernes Side.

Paa Grund af det indbyrdes Slagsmaal mellem forskellige reformistiske faglige Ledere, deriblandt det ærede Medlem Hr. Levinsen, og forskellige af Arbejdsmandsforbundets Ledere er det jo kommet frem, at alene Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse endda indtil for en Maanedes Tid siden har maattet optage Laan paa i alt 7 Mill. Kr. for at klare sine Forpligtelser. Dens ugentlige Udbetalinger er stadig væk større end dens Indtægter. Optagelse af nye Laan bliver altsaa nødvendig, og Spørgsmaalet er, hvor længe denne Svikmølle kan gaa.

Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse staar ikke i nogen særlig Situation, det gælder for praktisk talt alle Arbejdsløshedskasser, at de kører med Underskud, at de styrter sig ud i nye Laan, paalægger sig stadig større og større Gæld, og man behøver ikke at være Profet for at sige, at der i Sommerens Løb sker et af tre, enten at man kommer og paalægger Ekstrakontingenter, eller at man skærer de ordinære Understøttelser ned, eller at man hugger Strejkefondens Midler for at stive Arbejdsløshedskasserne af.

Det er altsaa de Perspektiver, Arbejderne herhjemme har for den nærmest kommende Tid som Følge af denne Vinters Lovgivningsarbejde, hvoraf den socialdemokratiske Regering er saa kry.

Samtidig ser vi forskellige Frugter af Kriseforliget modnes, uden at det er kommet til Debat i denne Sal. Den berømte eller berygtede Kanslergade-Protokol er jo